

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Горна Оряховица, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20234120200457 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Ю. М. У. е останал недоволен и обжалва наказателно постановление № 21-0268-001048/30.07.2021 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 103 от същия закон. Отрича да е управлявал автомобила на посочената в наказателното постановление дата на нарушението 01.06.2021 г. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗВАЩИЯТ ОРГАН НАЧАЛНИК НА СЕКТОР „ОХРАНИТЕЛНА ПОЛИЦИЯ“ в РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.06.2021 г. вечерта свидетелите Х. П. Х. и С. Д. Т., съответно младши автоконтрольор и младши експерт в РУ – Горна Оряховица, изпълнявали служебните си задължения като органи за контрол на движението. Късно вечерта на посочената дата двамата потеглили с патрулния полицейски автомобил от с. К. за гр. Горна Оряховица. В 23:00 часа на път III-514 при км 15 в посока с. Д. забелязали от движещия се патрулен автомобил лек автомобил „Ф.“, който завил в обратна посока и спрял в най-дясната част на платното за движение. Спрели до този автомобил и подали светлинен и звуков сигнал. Автомобилът „Ф.“, в който видели три или четири лица, потеглил в посока към с. Д.. Патрулният автомобил потеглил след него, но поради дъжда и мократа настилката полицейските служители не продължили преследването и не предприели действия по принудително спиране.

По данните за регистрационния номер *** Х. и Т. установили, че собственик на автомобила е жалбоподателят Ю. М. У.. Потърсили собственика на регистрирания му адрес в с. Д., но не открили никого.

Свидетелят Х. съставил против жалбоподателя в негово отсъствие акт за установяване на административно нарушение за това, че при управление на посочения по-горе автомобил на посочените там дата, час и място не спрял при подаден светлинен и звуков сигнал за спиране от контролен орган в служебен автомобил „Ш.“ с рег. № ***, като водачът на лекия автомобил „Ф.“ ускорил скоростта и се укрил. Актосъставителят приел, че с така описаното деяние жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП.

Съставеният акт бил предявен на жалбоподателя на 21.07.2021 г. Жалбоподателят подписал предявения му акт и получил срещу разписка препис от акта.

На 30.07.2021 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения от свидетеля Х. акт за установяване на административно нарушение, началникът на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново издал обжалваното наказателно

постановление № 21-0268-001048/30.07.2021 г., с което наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 103 от същия закон.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 17.08.2023 г. На същата дата жалбата на Ю. М. У. против постановлението била заведена в РУ – Горна Оряховица.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите Х. П. Х. и С. Д. Т. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протоколите за проведените съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена по предвидения в закона ред пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Жалбоподателят е наказан на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 103 от същия закон. Според последната разпоредба при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. А според приложената в случая санкционна норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП наказанието глоба и лишаване от право да се управлява МПС се налага на водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

От показанията на разпитаните в качеството на свидетели полицейски служители и от данните в докладната записка на л. 7 се установява, че след като завил в обратна посока, автомобилът „Ф.“ спрял в най-дясната част на платното за движение. Едва след това до него спрял патрулният полицейски автомобил, след което бил подаден светлинният и звуков сигнал за спиране. При така установените факти следва да се приеме, че процесният случай не попада в хипотезата на чл. 103 от ЗДвП, доколкото тази разпоредба урежда

задължение на водача на движещо се пътно превозно средство да спре при подаден сигнал за спиране, а в случая сигналът е бил подаден на водач на вече спрял в най-дясната част на платното за движение автомобил. От друга страна, светлинният и звуков сигнал е бил подаден от престояващ полицейски автомобил, а според разпоредбите на чл. 170, ал. 3, изр. 4 от ЗДвП и чл. 207, изр. 4 от ППЗДвП сигнал за спиране органите за контрол на движението могат да подават само от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. Законът не регламентира подаването на светлинен и звуков сигнал от спрял полицейски автомобил като разпореждане за извършване на конкретно действие или бездействие, поради което потеглянето на водача на лекия автомобил „Ф.“, след като е възприел светлините и звука от спрения полицейски автомобил, поначало не може да бъде определено като противоправно деяние.

За процесния случай не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, тъй като от доказателствата не се установява освен светлинния и звуков сигнал на водача на лекия автомобил „Ф.“ да е било отдавано устно или по друг начин нареждане да извърши ли да не извърши определено действие, свързано с проверката, която полицейските служители са възнамерявали да осъществят.

Предвид изложеното по-горе не може да се приеме, че водачът на лекия автомобил „Ф.“ е нарушил разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП и е осъществил състава на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 4 от същия закон. Ето защо съдът приема, че обжалваното наказателно постановление е издадено в нарушение на материалния закон.

На посочените по-горе основания предприетото от водача на лекия автомобил „Ф.“ потегляне след подаването на светлинния и звуков сигнал не може да бъде квалифицирано и като неизпълнение на разпореждане на орган на МВР по смисъла на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, което да позволи незаконосъобразността на наказателното постановление да бъде отстранена чрез преквалифициране на деянието с прилагане на закона за по-леко наказуемото нарушение по чл. 257, ал. 2 във вр. с ал.1 от ЗМВР.

Предвид изложеното по-горе констатираната материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление следва да бъде отстранена чрез отмяна на постановлението на предвиденото в чл. 63,

ал. 3, т. 1 от ЗАНН основание.

С оглед извода, че деянието не е съставомерно, е безпредметно да се обсъжда въпросът доказано ли е приетото от наказващия орган авторство на нарушението, което жалбоподателят оспорва с изложеното в жалбата твърдение, че на посочената в постановлението дата на нарушението е бил на медицински преглед в гр. С..

По изложените по-горе мотиви съдът следва да отмени обжалваното наказателно постановление.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0268-001048/30.07.2021 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ към РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което на **Ю. М. У.**, ЕГН *****, с адрес ***, е наложено административно наказание **глоба** в размер на **50 лв. (петдесет лева)** и **лишаване от право** да управлява моторно превозно средство за срок от **един месец** на основание **чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП** за нарушаване на разпоредбата на **чл. 103 от същия закон**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____